longarum et brevium syllabarum combinatione quadam fieri possint, computetur, et quo ordo, quem stropha aliqua in metrorum serie occupat, reperiatur etc. sex definitiones (pratyaya) traduntur: prastáras, nashṭam, uddishṭam, ekadvyádilagakriyá, sankhyá, adhvayogas.

Auctor ipse, et Divákara scholiasta in Mallináthae commentariis saepissime laudantur.

Haec voluminis pars circiter annum 1770 exarata est. (Walker 179°.)

463.

Foll. 123–131. (linn. 10–12.) Kedárabhaṭṭae Vṛittaratnákaras. (B.)

De codice Havniensi cf. Westergaard, p. 15; de Berolinensibus Weber, p. 225.

Haec folia anno 1741 a Prabhujíka exarata sunt. (Walker 205^f.)

464.

Foll. 20-24. *Idem liber*. (C.) Haec folia anno 1833 exarata sunt. (WILSON 225^b.)

465.

Foll. 106–136. (linn. 15–18.) Janárdanavibudhae ad Vrittaratnákaram commentarius, Bhávárthadípiká appellatus. Incipit:

नत्वा विनायकं देवमनंतं च गुरुं तथा। प्रीत्यर्थे च कृष्णदेवस्य छंदोवृक्षिं करोम्यहं॥१॥

Ad singula metra exempla praebet, quas ipsius esse lucubratiunculas puto. In numero eorum auctorum, quorum operibus Kedárabhatta usus esse dicitur, Jayadevam et Rámaṣarmanem fuisse declarat.

Haec voluminis pars circiter annum 1770 exarata est. (Walker 179^d.)

466.

Lit. Devan. Charta Europ. Foll. 93. Long. 11. Lat. $8\frac{1}{2}$. Linn. 20. Hic codex anno 1833 a Mádhavaráma negligenter exaratus est.

Foll. 1–18. Bháskaraṣarmanis, Ayájibhaṭṭae filii, ad Vṛittaratnákaram commentarius, Setu appellatus. Incipit: प्रीभास्करं नमस्कुर्वे etc.

Scholiasta Benaris oriundus erat, ubi etiam Purushottama proavus, Haribhaṭṭa avus, Ayájibhaṭṭa¹ pater

ejus vixerunt. Commentarium hunc anno 1676 composuit. (WILSON 225^a.)

467.

Foll. 26-71. Náráyanae, Rámesvarae filii, ad Vrittaratnákaram commentarius. Incipit:

> नत्वा गणेशं वाग्देवीं पिंगलं मातरं गुरूं जन्यान्यपि (anyán api) च भाष्यादिकंतृश्चंदोविशारदान् १ श्रीभट्टरामेश्वरसूरिसूनुनीरायणः स्वामनुरूथ्य वृद्धं संद्येपवृत्या विवृत्तिं सुवृत्तरत्नाकरे व्यक्ततया तनोति २

Auctor librum Benaris anno 1680 composuit. Abavus ejus Náganábha (?), Angadeva proavus, Govinda avus fuit. Rámakutúhala, carmen a patre scriptum, in medio libro citat. Exempla metrorum partim ab auctore ipso composita, partim ex aliis carminibus excerpta sunt. Brevitatis promisso non stetit. (Wilson 225°.)

468.

Foll. 83-110. (linn. 5.) Lit. Bengal. *Chhandomanjarí*, florum metricorum fasciculus, artis metricae compendium, a *Gangádása*, Gopáladásae medici et Santoshae filio, compositum. (A.) Incipit:

देवं प्रणम्य गोपालं वैद्यगोपालदासनः । सन्तोपातनयश्कन्दो गङ्गादासस्तनोत्यदः ॥ सन्ति यद्यपि भूयांसश्क्रन्दोग्रन्था मनीपिणां । तथापि सारमाकृष्य नवकार्यो ममोद्यमः ॥ इयमच्युतलीलाद्या सङ्गृज्ञा जातिशालिनी । कृत्दसां मञ्जरी काना सभ्यकराढे लगिष्यति ॥

Auctor libellum in capita (stavaka) sex divisit. Atque primo pedes metricos literis significandos, vocalium productionem, pausam tractat. Laudat in hac parte comoediam a patre scriptam, Párijátaharaṇam appellatam; carmen suum, Achyutacharitam; Chhandogovindam a Gangádása magistro compositum (अयं श्लोकश्रंदोगोविंदे मम गुरोगेगादासस्य); denique Purushottamam, magistrum alterum (Ṣvetamáṇḍavya-mukhyás tu नेस्त्रंति मुनयो यितं। इताह भट्टः स्वयंचे गुरुमें पुरुमोत्तमः). Capitibus II-V. res ita exponuntur, ut disticha singula metrum ipsum repraesentent, argumentum vero cum Krishṇae et Rádhae amoribus conjunctum sit. Nonnunquam aliorum poetarum versus, velut Mághae et Bháravis, citantur. Sexto denique capite orationis pedestris genera tria breviter proponuntur:

गर्ध पद्यमिति प्राहुवैङ्मयं द्विविधं वृधाः। प्रागुक्तलक्षणं पद्यं गर्धं संप्रति गर्धते॥१॥

¹ Ita legendum esse, non autem Apáji, ex auctoris epilogo intelligitur.